HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ח) **נענין מלקות פנינ.** למאן דאמר חיילא עליה מזירות מלקין ליה דמטמא עלמא בצית הקברות ולמ"ד לא חיילא עליה מזירות (ג) ללא מלקין ליה הואיל ובצית הקברות נדר. אבל לכולי עלמא לאלתר הוי מזיר ולילכא בל תאחר דאמרינן נמי מי אבל קס ליה בצל תאכל: **דקא מאחר לנזירות דטהרה.** דלאלתר מצעי ליה למיפק חוץ מצית הקברות ולמיזמר מזירותיה בטהרה: **וכן נזיר.** בעלמא שטיחת עלמו במזיד לע"ג דמחלל לנזירות קס ליה בצל תאחר לנזירות דטהרה: **רב אחא אמר.** מתי בל תאחר לילכ בנזיר לילכ בל תאחר לתגלחת דכי נפקי ימי מזירותיה בעי לגלח עלמו ולאיתויי קרבן ואי מאחר לתגלחת לקי בצל תאחר: **ואפי' למ"ד תגלחת לינה מעכבת.** בקרבן אפ"ס מלוה לגלח וקאי בצל תאחר לאותה מלוה: **בצל מאחר קרבנותיו.** דאי מסהי ליה לקרבן עובר בצל תאחר: **כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות'.** דמיחייב (ג) אבל קאי עלייהו בצל תאחר ולא ילפינן מהא לקישת דנדרים: **מהו דתימא חידוש הוא.** מעשה דנזיר ואהכי מקילי ביה דלא לקי בצל תאחר דלא נפקי קרבנותיו מהאי לקישת דנדרים: **חטאות ואשמות.** דאם תמצי לומר דלא לקי בצל תאחר לחטאות ואשמות אבל לא לגלח ולא לשאר מלוות דלא נפקי קרבנותיו מהאי לקישת דנדרים: **דלא מפקים ליה לחטאת נזיר.** דאם תמצי לומר דלא לקי בצל תאחר לחטאת נזיר אבל לגלח ולשאר מלוות דנפקי קרבנותיו מהאי לקישת דנדרים: **ואפילו הכי מיתסר כבל מידי דמיסתר בצל תאחר כגון קרבנות שאחר לו לה ליקוס עליה בצל תאחר: עד שיזיר מכונן.** דאי [למאי דריני] נזיר מחרלן לא הוי כלוס עד שיזיר בצל תאחי מתי מידוסת אינה: **ועוד הלי חידושא.** דקאמר לחומרא הוא והיינו מומרא דאיכו לא מר אלא נדבר אחד והוי נזיר בכונן:

שמס

נזיר נגדר. דקילא שאינו יכול להתפיסה בנדר שאם אחר חטאת נזיר עלי והוא אינו נזיר לא אמר כלוס והואיל וקילא סלקא דעתך למימר לא ליקוס עליה בצל תאחר: **ופרכינן הרי חטאת חלב.** כלומר כל החטאות דהכי מיקרי כולהו חטאת חלב אית בהו קולא ואפילו הכי קאי עלייהו בצל תאחר והיקישא לומה לי: **לפי' מן חרלן הוי נזיר ולא.** לכל דיני נזירות: **ועוד חידוש לחומרא הוא.** והיכי מייתית מיניה קולא ללא ליקוס בצל תאחר: **הואיל ואם גילח על אחת משלשתן.** חטאת ועולה ושלמים שהנזיר מביא. וכיון דלא אחירו לי' ה"א היקישא קולא ללא ליקוס עלייהו בצל תאחר: ס **חטאת חלב אחית לנפרה.** ומש"ה לא על גב דאית בה קולא דאינו יכול להתפיסה בנדר כיון דמלוה להביאה לנפר עליו דין הוא שיעבור בצל תאחר. אבל חטאת נזיר אית בה קולא דאין מתפיסה בנדר ולא מתסר בה מידי דליקוס עלה בצל תאחר ולמאי קאתית לי להתירו ביון אין זו מלוה אלא רשות ואפילו למאן דאמר [לקמן י.] נזיר חטאת הוא אינו חוטא גמור ועיקר קרבן לא אתי לנפרה. ומקשה בעיני אכתי תיתי קרבן נזיר בשה הלד מחטאת חלב ושלמים ורלה לי לאין הכי נמי ללא כיון דללאו מגופיה דקרא נפיק ס **ללא בשה הלד היקישא עדיפא דכל מה הלד כל דהו פרכינן: והכי חטאת יונלת ללא אחית לנפרה.** ואפילו לר' שמעון לאחר בפרק המפלת (נדה לח:): **דיונלת** חטאת היא דכשעה שכורעת ויונלת קופלת ונשבעת **ללא תזקק לבעלה** עיקר קרבנה אינו בא על חטא שהרי אפילו יודעת בעצמה שלא הרהרה בדבר כלוס מביאה קרבן

רב אחא בר יעקב אמר כגון (ח) דנדר והוא בבית הקברות הניחא למ"ד [ב]לא חיילא עליה נזירות מאלתר אלא למ"ד [א]מאלתר חיילא עליה מי איכא בל תאחר ועוד [ג]האמר מר בר רב אשי חיילא נזירות עליה מאלתר וכי פליגי לענין מלקות פליגי [ב]אפ"ה קם ליה בבל תאחר משום דקא מאחר נזירות דטהרה א"ר אשי הואיל וכן נזיר שטיחא עצמו במזיד [ג]עובר משום בל תאחר דנזירות טהרה רב אחא בריה דרב איקא אמר עובר בבל תאחר תגלחתו ולא מיבעיא למ"ד [ג]תגלחת מעכבת אלא אפי' למ"ד [ד]תגלחת אינה מעכבת מצות גילוח מיהא לא מיקיים מר זוטרא בריה דרב מרי אמר עובר בבל תאחר קרבנותיו ומן הבא נפקא ליה מהתם נפקא ליה [ו]כי דרוש ידרשנו [ז]אלו חטאות ואשמות מהו דתימא חידוש הוא שחידשה תורה בנזיר מאי חידוש אילימא [ה]דלא מתפיס ליה לחטאת נזיר בנדר הרי חטאת [ט]חלב [י]שאין מתפיסה בנדר ועובר בבל תאחר אלא מאי חידושיה סד"א הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן [י]הוי נזיר לכל אימא לא ליעבור עליה משום בל תאחר קמ"ל הניחא למ"ד [י]כי נזיר מן חרצן הוי נזיר לכל אלא לר"ש דאמר אין [ט]נזיר עד שיזיר מכולן מאי איכא למימר ועוד האי חידוש לחומרא הוא אלא מאי חידושיה דסד"א הואיל ואם

רחמנא לטומאה בתרי לאו דלכתיב [בממדבר ו] לא יטמא וכתיב נמי על כל נפשות מת לא יבא [שם] ואמר נמי והיטמים הלהמושים יפלו לאו למימרא שלא יהא עליו עונש אחר אלא מילתא נמי לקי משום בל תאחר: **מגלחה מעכבת.** פלוגתא היא דר"מ ורבנן (נזיר דף מו.) דלר"מ הא דכתיב ואחר יגלח הנזיר יין [בממדבר ו] היינו אחר כל המעשים כולן דהיינו תגלחת והקלחת דמים ולרבנן מיד שהביא קרבנותיו מותר ביין: **בל תאחר קרבנותיו.** להך לוקימתא אינו עובר בבל תאחר אלא לאחר ג' רגלים: **אלו חטאות ואשמות.** וקרבנות נזיר הרי הן בכלל **מהו דתימא.** אי אלו אי היקישא לנדרים: **דלא מפקים ליה לחטאת נזיר חלב.** דקילא שאינו יכול להתפיסה בנדר שאם אחר חטאת נזיר עלי והוא אינו נזיר לא אמר כלוס והואיל וקילא סלקא דעתך למימר לא ליקוס עליה בצל תאחר: **הואיל ואם אחר הריני נזיר אפי' מחרלן.** כלומר לאפילו במחרלן בלבד הזיר עלמו הוי נזיר נמי לכל דהיינו מידוס לאיסו לא נדר אלא במחרלן בלבד (ומיתסר) ואפילו הכי מיתסר בכל מידי דמסכר והואיל ואידוס הוא לא ליקוס עליה בצל תאחר בשאר קרבנות קמשמע לן היקישא דקאי בצל תאחר: **עד שיזיר מכונן.** דאי [למאי דריני] נזיר מחרלן לא הוי כלוס עד שיזיר בכל אחני מתי מידוסת אינה: **ועוד הלי חידושא.** דקאמר לחומרא הוא והיינו מומרא דאיכו לא מר אלא נדבר אחד והוי נזיר בכונן:

שמס

נזיר נגדר. דקילא שאינו יכול להתפיסה בנדר שאם אחר חטאת נזיר עלי והוא אינו נזיר לא אמר כלוס והואיל וקילא סלקא דעתך למימר לא ליקוס עליה בצל תאחר: **ופרכינן הרי חטאת חלב.** כלומר כל החטאות דהכי מיקרי כולהו חטאת חלב אית בהו קולא ואפילו הכי קאי עלייהו בצל תאחר והיקישא לומה לי: **לפי' מן חרלן הוי נזיר ולא.** לכל דיני נזירות: **ועוד חידוש לחומרא הוא.** והיכי מייתית מיניה קולא ללא ליקוס בצל תאחר: **הואיל ואם גילח על אחת משלשתן.** חטאת ועולה ושלמים שהנזיר מביא. וכיון דלא אחירו לי' ה"א היקישא קולא ללא ליקוס עלייהו בצל תאחר: ס **חטאת חלב אחית לנפרה.** ומש"ה לא על גב דאית בה קולא דאינו יכול להתפיסה בנדר כיון דמלוה להביאה לנפר עליו דין הוא שיעבור בצל תאחר. אבל חטאת נזיר אית בה קולא דאין מתפיסה בנדר ולא מתסר בה מידי דליקוס עלה בצל תאחר ולמאי קאתית לי להתירו ביון אין זו מלוה אלא רשות ואפילו למאן דאמר [לקמן י.] נזיר חטאת הוא אינו חוטא גמור ועיקר קרבן לא אתי לנפרה. ומקשה בעיני אכתי תיתי קרבן נזיר בשה הלד מחטאת חלב ושלמים ורלה לי לאין הכי נמי ללא כיון דללאו מגופיה דקרא נפיק ס **ללא בשה הלד היקישא עדיפא דכל מה הלד כל דהו פרכינן: והכי חטאת יונלת ללא אחית לנפרה.** ואפילו לר' שמעון לאחר בפרק המפלת (נדה לח:): **דיונלת** חטאת היא דכשעה שכורעת ויונלת קופלת ונשבעת **ללא תזקק לבעלה** עיקר קרבנה אינו בא על חטא שהרי אפילו יודעת בעצמה שלא הרהרה בדבר כלוס מביאה קרבן

לעשות מזירות בטהרה: משום בל **תאחר** דתגלחת. לעולם מיירי דאילו מזירות בטהרה מכל מקום מלוה לגלח שערו ולמאן דאמר בל תאחר לא חיילא עליה מזירות מדקאמר לקמן שלשים יום לא גילח יגלח משמע דאי לאו בל תאחר לא חיילא עליה מזירות אלא בשעה שהוא מגלח ולא בשעה שאינו מגלח: דרוש ידרשנו **אלו חטאות** ואשמות. דפסטניה דקרא כי תדור מדר לא בל תאחר דלמאן אבל כתובה לא משמעינן ונפקא מינה מידרשנו ומשמע ליה חטאת נזיר בכלל חטאת שאר חטאות: מהו דתימא חידוש הוא שחידשה תורה בנזיר. ולקמן פריך מאי חידוש הוא הילכך קד"א שאינו בכלל חטאת קמ"ל היקש לענין: **דלא מתפיס ליה לחטאת** נזיר בנדר. שאם תאמר הרי עלי חטאת נזיר לא אמר כלוס בחטאת נזיר אינו בא בנדר ומנדבה ולהכי פריך מחטאת חלב דכמו כן אם לא אבל בל תאחר הרי עלי חטאת חלב לא אמר כלוס וכן בל חטאת והא בנקבה וזה בנקבה ורגילות בנקבה חטאת חלב אבל שאר חטאות אבל ע"מ לא מתפיס פירוש לע"ל לומר הרי זה חטאתי ול"ל והא פריך מחטאת חלב דאמר בהדיא בחולין לא אמר כחטאתי דחטאת כחטאת אי נמי חטאת ואשם נדרשין ממנו וכופין אותו להביאם: **והרי חטאת חלב.** כל החטאות נקראו על שם חטאת חלב כדאיתא בסוטה (דף טו.) בדין הוא שתהא חלב טעונה נסכים כי רוב שנגת כרת שנאכלה בה אלא היא על ידי חלב המזבח בתוך הבית ואין אדם מתנדב להביא חטאת: **עד שיזיר מבולן.** הכי פריך מדלהכא כל שכן אם אחר חטאת אחת אינו בא בנדר אלא בנזיר בל תאחר: ס **ועוד האי חידושא לחומרא הוא.** וכ"ם שיש לו לעבור בבל תאחר:

ו) **ואפילו הכי.** אע"ג דלא מלקי ליה משום בל תאחר: ז) **ואפילו לר' שמעון.** דאמר לקמן בפרק המפלת (נדה לח:) דיונלת חטאת היא דכשעה שכורעת ויונלת קופלת ונשבעת ללא תזקק לבעלה עיקר קרבנה אינו בא על חטא שהרי אפילו יודעת בעצמה שלא הרהרה בדבר כלוס מביאה קרבן: ח) **נענין מלקות פנינ.** למאן דאמר חיילא עליה מזירות מלקין ליה דמטמא עלמו בצית הקברות ולמ"ד לא חיילא עליה מזירות (ג) ללא מלקין ליה הואיל ובצית הקברות נדר. אבל לכולי עלמא לאלתר הוי מזיר ולילכא בל תאחר דאמרינן נמי מי אבל קס ליה בצל תאכל: **דקא מאחר לנזירות דטהרה.** דלאלתר מצעי ליה למיפק חוץ מצית הקברות ולמיזמר מזירותיה בטהרה: **וכן נזיר.** בעלמא שטיחת עלמו במזיד לע"ג דמחלל לנזירות קס ליה בצל תאחר לנזירות דטהרה: **רב אחא אמר.** מתי בל תאחר לילכ בנזיר לילכ בל תאחר לתגלחת דכי נפקי ימי מזירותיה בעי לגלח עלמו ולאיתויי קרבן ואי מאחר לתגלחת לקי בצל תאחר: **ואפי' למ"ד תגלחת לינה מעכבת.** בקרבן אפ"ס מלוה לגלח וקאי בצל תאחר לאותה מלוה: **בצל מאחר קרבנותיו.** דאי מסהי ליה לקרבן עובר בצל תאחר: **כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות'.** דמיחייב (ג) אבל קאי עלייהו בצל תאחר ולא ילפינן מהא לקישת דנדרים: **מהו דתימא חידוש הוא.** מעשה דנזיר ואהכי מקילי ביה דלא לקי בצל תאחר דלא נפקי קרבנותיו מהאי לקישת דנדרים: **חטאות ואשמות.** דאם תמצי לומר דלא לקי בצל תאחר לחטאת נזיר אבל לגלח ולשאר מלוות דנפקי קרבנותיו מהאי לקישת דנדרים: **דלא מפקים ליה לחטאת נזיר.** דאם תמצי לומר דלא לקי בצל תאחר לחטאת נזיר אבל לגלח ולשאר מלוות דנפקי קרבנותיו מהאי לקישת דנדרים: **ואפילו הכי מיתסר כבל מידי דמיסתר בצל תאחר כגון קרבנות שאחר לו לה ליקוס עליה בצל תאחר: עד שיזיר מכונן.** דאי [למאי דריני] נזיר מחרלן לא הוי כלוס עד שיזיר בכל אחני מתי מידוסת אינה: **ועוד הלי חידושא.** דקאמר לחומרא הוא והיינו מומרא דאיכו לא מר אלא נדבר אחד והוי נזיר בכונן:

שמס

נזיר נגדר. דקילא שאינו יכול להתפיסה בנדר שאם אחר חטאת נזיר עלי והוא אינו נזיר לא אמר כלוס והואיל וקילא סלקא דעתך למימר לא ליקוס עליה בצל תאחר: **ופרכינן הרי חטאת חלב.** כלומר כל החטאות דהכי מיקרי כולהו חטאת חלב אית בהו קולא ואפילו הכי קאי עלייהו בצל תאחר והיקישא לומה לי: **לפי' מן חרלן הוי נזיר ולא.** לכל דיני נזירות: **ועוד חידוש לחומרא הוא.** והיכי מייתית מיניה קולא ללא ליקוס בצל תאחר: **הואיל ואם גילח על אחת משלשתן.** חטאת ועולה ושלמים שהנזיר מביא. וכיון דלא אחירו לי' ה"א היקישא קולא ללא ליקוס עלייהו בצל תאחר: ס **חטאת חלב אחית לנפרה.** ומש"ה לא על גב דאית בה קולא דאינו יכול להתפיסה בנדר כיון דמלוה להביאה לנפר עליו דין הוא שיעבור בצל תאחר. אבל חטאת נזיר אית בה קולא דאין מתפיסה בנדר ולא מתסר בה מידי דליקוס עלה בצל תאחר ולמאי קאתית לי להתירו ביון אין זו מלוה אלא רשות ואפילו למאן דאמר [לקמן י.] נזיר חטאת הוא אינו חוטא גמור ועיקר קרבן לא אתי לנפרה. ומקשה בעיני אכתי תיתי קרבן נזיר בשה הלד מחטאת חלב ושלמים ורלה לי לאין הכי נמי ללא כיון דללאו מגופיה דקרא נפיק ס **ללא בשה הלד היקישא עדיפא דכל מה הלד כל דהו פרכינן: והכי חטאת יונלת ללא אחית לנפרה.** ואפילו לר' שמעון לאחר בפרק המפלת (נדה לח:): **דיונלת** חטאת היא דכשעה שכורעת ויונלת קופלת ונשבעת **ללא תזקק לבעלה** עיקר קרבנה אינו בא על חטא שהרי אפילו יודעת בעצמה שלא הרהרה בדבר כלוס מביאה קרבן

פירוש עד שיאמר הריני נזיר כשתא להביאו מכולם: **ועוד האי חידושא לחומרא הוא.** וכ"ם שיש לו לעבור בבל תאחר:

מסורת הש"ס

ו) [נזיר טו:], ג) [שם יח.], ג) [נזיר מו.], ד) [ר"ה ה:], ה) [נכתו"י דסוטה טו. ד"ה תטאת וכו' וכן בכריתות כה: מפרש טעמא דכל תטאת סתם קרי תטאת חלב ע"ש וע' בפי' הרא"ש לסבא טעם לאחר], ו) [נזיר ג:], ז) סס., ח) ע' תס"ב בכם"י לענין ג: ריש העמוד:, ט) ל"ל בבשה, י) נ"ב בנזיר, כ) [מכלן שיין לע"ב].

הגהות הב"ח

(ח) גמ' רב אחא בר יעקב אמר כגון דנדר והוא: (ב) רש"י ד"ה לענין וכו' נזירות לא מלקינן ליה הואיל ובצית הקברות נדר אבל: (ג) ד"ה כי דרוש וכו' דמיחייב בהו אדם קאי וכו' ולא ילפינן ליה לנזיר מהאי היקשא: (ד) ד"ה והא תטאת חלב וכו' הכי עלי תטאת חלב לא אמר:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה חטאת חלב. אלא במה הצד היקשא עדיפא. וקשה לי הא זהו אינו דרך לימוד דין אדם מכח מה הלד אלא דפשטא דקרא כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות מכל תטאת בכלל אלא דהיה מקום לומר מצבריא להוציאו מכללא תטאת נדר כיון דקילא. וכיון דמיעט בהדי אדם אף שאינו יכול להקיש אימעטו בל תאחר. ממילא מה"ט לגלח מפסטיה דקרא דחטאת נזיר מכלל ומ"ל שהם בהדי אדם דלא מקרא הוא אלא מהיקשא דנדרים ולא מהיקשא דנזיר אבל מהיקשא דנזיר לא מלינן לאוקמי בל תאחר אלא בנזיר ולא בשאר נדרים. ועיין טורי אבן ר"ה דף ד' ד"ה ולקמן:

מוסף רש"י

כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות. שהן נדרשין ממך, שהרי מוקה הם מוטלין עליך (ר"ה ה:). **חטאת חלב.** כל חטאת שהם קרי חטאת חלב, דבתר חלב כתיב, דכתיב (ויקרא ג) כל חלב וכל דם לא תאכלו, וכתיב בתריה פרשת חטאת (סומה טו. וכעי"ז כריתות כב:).

פירוש הרא"ש

בגון שנדר והוא בבית הקברות. ועובר בבל תאחר אם עמד בתוכה טומאה ג' רגלים ולא עשה לטהרה מזירותו: **לאלתר חיילא** עליה נזירות **מאי איבא למימר.** מתי בל תאחר אינו ופשטא דקרי יוחנן ור"ל היא בפ"ב דנזיר דף טו:): **וכי פליגי לענין ב]** מלקות. אם הזהו לא שנא לר' יוחנן ולא שנא לר"ל ומלינא דמ"ד לאו אשון הוא מלקות אינו. **אמר רב אשי הואיל וכך.** דמשמה שהוא מזיר בבל מלאכות: נזיר **טהרה שטמא עלמו** במזיד **עובר בבל תאחר דנזירות טהרה.** ס אם נשמה בטומאתו ג' רגלים וה"ה אם נטמא בתוכה אם הסהייה היתה במזיד ונטמא עלמו במזיד דקמ"ל היינו שאחה עלמו בטומאתו במזיד: **עובר** משום בל **תאחר** תגלחתו. ולפי' הבית בל קרבנותיו ואינו מחוסר רק גילוח: **ולא מבעיא** למ"ד תגלחת מעבבת. מלטחות יין ומלטמא למתים אי לאו דאמר ופליגי בה ר' אלילאי ורבנן בשלהי פרק ג' מינין (דף מו.): בל **תאחר** קרבנותיו. שהנזיר מביא קרבנות עולה ושלמים ואם שהה ג' רגלים ולא הביאם עובר בבל תאחר: דרוש ידרשנו **אלו חטאות ואשמות.** לגיטנו בכלל כי תדור נדר וכיוצאו קרא דאחא אחת שניר החטאת דרוש דרש ואחת כחטאת דכתיב בחטאת כאשם אי נמי חטאת ואשם נדרשין ממנו וכופין אותו להביאם: והרי **חטאת חלב.** כל החטאות נקראו על שם חטאת חלב כדאיתא בסוטה (דף טו.) בדין הוא שתהא חלב טעונה נסכים כי רוב שנגת כרת שנאכלה בה אלא היא על ידי חלב המזבח בתוך הבית ואין אדם מתנדב להביא חטאת: עד שיזיר מבולן. הכי פריך מדלהכא כל שכן אם אחר חטאת אחת אינו בא בנדר אלא בנזיר בל תאחר: ס **ועוד האי חידושא לחומרא הוא.** וכ"ם שיש לו לעבור בבל תאחר:

תוספות

בגון שנדר והוא בבית הקברות. דבעודו עומד בשם מזירות לא חל עליה עד דנפיק משם וילכי ויקבל ויחול למזירות עליה הילכך קאי בבל תאחר שמוטל עליו לגלח ולטבול ולהטמיל מזירות: **הניחא** למ"ד **לא חיילא** עליה נזירות בעודו בבית הקברות. פלוגתא היא בפרק ג' מזיר (דף טו): ועוד **האמר** מר בר **רב אשי** במיחל כ"ע לא פליגי דחיילא אם שוחה ביין או מגלח לוקה בעודו ומי בצית הקברות חל מזירות עליו כי פליגי למילקי על הטומאה אם התרו בו בעודו בשם לא מסם כי מיר אחה רבי יוחנן שבר ניין דחיילא לענין שאר דינין לקי ור"ש בן לקיש שבר לא לקי משום טומאה דהכתי לא חל עליו מזירות טהרה אבל ודאי חל למזירות לענין שאר דינין לשחות יין ולגלח ור"ש מאי בל תאחר מיכא: וכי **פליגי** לענין מלקות. לאו דוקא אלא כלומר לענין מלקות דטומאה אבל מודה למלקות מיכא אי שוחה יין או מגלח ומשני אפ"ה קאי בבל תאחר למזירות דטהרה אל עליו שים לו

תורה אור השלם

ו. כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא: דברים כג כב

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] בהר"ן ד"ה אלא במה הלד לע"ד מלמלר חיילא וכו'. דכיון דחיילא עליה מזירות ליכא בל תאחר לעולם. ממקן מיכא לעולם: **ב]** בהרא"ש ד"ה וכי פליגי וכו'. בל"ו ול"ל בנזיר דף טו ע"ב היא רק לע"ד לגו שאב"מ לוקין עליו. לו בחיסור מלקות פליגי. אבל מלקות ממש ליכא ישו"ש ובגליון הש"ס שלי בנזיר דף י ע"ב: